

[Thestrup.]

mit partis ordfører og været med til at vedtage den ændring med hensyn til straffelovens kapitler 12 og 13, hvorefter dødsstraf er indført for visse forbrydelser: lands- og højforræderi.

Der er efter min mening tilfælde, hvor det er nødvendigt at tilintetgøre liv. Loven af 1970, der tillader tilintetgørelse af fostrets liv — og fostrets liv kan jo betegnes som og er blevet betegnet som et begyndende liv — var efter min mening en nødvendighed, men der er ingen nødvendighed for at gå videre, der er ingen nødvendighed for at gå til fri abort.

Vi vil fra det flertals side i min partigruppe, jeg her taler for, ikke gå med til fri abort, og vi vil, hvis lovforslag derom bliver vedtaget, således som vi allerede gav udtryk for det i maj i år, søge at få det ud til folkeafstemning i henhold til grundlovens § 42. Det er klart, at vi naturligvis vil deltage i udvalgsbehandlingen vedrørende de to lovforslag.

Karlskov Jensen: Jeg vil gerne på vegne af et flertal af venstres gruppe sige fra over for de to lovforslag, der her er til første behandling, dels af principielle grunde, dels fordi vi finder, at loven af 1970 har virket så kort, at det kan være vanskeligt med tilstrækkelig sikkerhed at skønne over dens virkninger. Derfor burde justitsministeren efter vor mening have ventet med sit forslag, til flere erfaringer var indvundet, så meget mere som en række statistiske oplysninger jo endnu ikke foreligger, oplysninger, der kunne have været af betydning.

Det er vores principielle opfattelse, at der må kunne fremføres særdeles tungtvejende grunde for at få et påbegyndt svangerskab afbrudt. Vi har den opfattelse, at det i et kultursamfund er et fremtrædende lovgivningsanliggende at værne og beskytte de svage og hjælpeløse og herunder altså også de ufødte.

Ved de foreliggende lovforslag åbnes der jo for fri adgang til at nægte ufødte børn livet, når det sker inden udløbet af 12. svangerskabsuge. Vi mener, det er en farlig vej; regeringen med sit forslag bevæger sig videre hen ad. Vi er nogle stykker, som mener, at man er gået lovlig langt i forvejen.

De argumenter, lovforslaget begrundes

med, og som man benytter i diskussionen, forekommer mig ikke overbevisende og heller ikke holdbare. Kvinden skal have frihed, som det lige er blevet sagt, til selv at bestemme over sin krop. Ja, hun har jo sin fulde frihed til at bestemme, hvad hun indlader sig på. Men gennemføres dette lovforslag, vil kvinden ved graviditet givetvis være under langt stærkere pres fra barnefaderen eller fra hans eller hendes familie i spørgsmålet om abort, når der er fri adgang hertil, end når spørgsmålet skal afgøres ved et samråd af uvildige, der ud fra bestemte kriterier, selv om de jo er ret vide, skal afgøre spørgsmålet.

For barnefaderen kan spørgsmålet om sparede børnebidrag naturligvis også spille ind. En ung pige, der er blevet gravid og måske selv ønsker at føde sit barn, får jo ikke én chance fremover, såfremt barnefaderen i denne situation og måske endda støttet af forældrene lægger pres på hende. Den unge mand vil måske ikke have noget med hende at gøre, såfremt hun ikke giver efter og søger abort, og giver hun efter, kan hun få en skyldfølelse i retning af et have svigtet sit barn, en skyldfølelse, som kan vare livet igennem.

Under den nugældende lov kan hun henvisse til, at det foreskrevne samråd skal træffe afgørelsen, og hun kan altså få støtte her.

Antallet af tilladelser varierer stærkt efter den gældende lov, siger man, når 91 pct. af ansøgerne får bevillet abort, derfor bør man stille alle ens, det er et argument, man møder i den offentlige debat. Men det opnår man jo heller ikke med dette lovforslag; det er jo alene inden udløbet af svangerskabets 12. uge, eller såfremt der er fare for kvindens liv og helbred, at der ikke skal søges. At der er store variationer i tilladelsesprocenten i de enkelte amter, kan ikke være nogen begrundelse; det må være muligt at gennemføre en mere ensartet praksis i de enkelte amter, og det kan ikke være rigtigt, at den private opfattelse hos lederen af mødrehjælpsinstitutionen er udslaggivende i den grad, som har været afspejlet af tallene.

Der vil antagelig blive tale om en stor stigning i antallet af abortbegøringar også ud over det antal, der nu får afslag, men som efter lovforslaget skal have adgang. Efter den gældende lov har der været en